

ÖSSZEFOGLALÓ

Általános pszichológia műhelymunka
(PSZB09-121)

Témavezető:

Dr. Király Ildikó
egyetemi docens

Készítette:

Miklós Zsófia

2015/2016 tavaszi félév

Bevezető:

A műhelymunka elkészítése során úgynevezett „vak kódolást” végeztem. Ez azt jelenti, hogy bekapcsolódtam egy folyó kutatásba úgy, hogy annak céljáról, elméleti előzményeiről semmit nem tudtam, semmit nem tudhattam. A független kódolás célja, hogy a kívánt adatokat úgy rögzítsék, hogy azokat semmi esetre se befolyásolják a kutatók elvárásai. Így ilyen esetekben az adott vizsgálattól független személyeknek kell végezniük az adatok rögzítését, akiknek nincsenek elvárásaik, nem befolyásolják a kódolást. Ennek megfelelően egy konkrét feladat elvégzése volt a dolgom.

Az első konzultáció alkalmával átbeszéltük azokat az információkat, amelyeket megismerhettem:

- videókat kapok, amelyeket meg kell figyelnem
- egy excel táblázatot kapok, amelynek a videók alapján való kitöltése a fő feladatom
- egy leírást kapok, amely alapján kódolnom kell a videókat a táblázatba

Az elvégzett feladat:

A fent említett anyagok birtokában végeztem jelen műhelymunka részfeladatomat. A 16 kódolt videó közül a legrövidebb hossza 6min 1s, a leghosszabbé 11min 49s volt. Ugyanakkor az elemzés fókuszában nagyrészt egy adott, egyperces időintervallum állt. A videón egy felnőtt (a kísérletvezető), illetve egy gyerek (a kísérleti személy) szerepelt, az utóbbi viselkedését kellett figyelemmel kísérem. Összesen 29 féle információt figyeltem meg, amelyeket az alábbiakban részletezek:

Figyelnem kellett többek között arra, hogy a kísérletben részt vevő gyerek helyesen válaszol-e a neki feltett első, illetve második kérdésekre, vagy hogy hányadik újratanítást követően sikerült megtanulnia a kísérletben szereplő „*bityek*” tárgy nevét. Rögzítettem azt az időpillanatot, amelyikben a gyerek először hozzáért a *bityek* nevű tárgyhoz, valamint ki kellett számolnom, hogy az adott időintervallumhoz képest mennyi idő telt el a tárggyhoz nyúlásig.

A táblázatba került olyan információ is, hogy a kísérleti személy a kísérletben szereplő egyetlen mágneses *bityeket* használta-e először a gemkapcsokkal kapcsolatban, amennyiben igen, azt a videó hányadik másodpercében tette, és mennyi idő telt el az adott intervallum kezdetétől eddig a pillanatig. Rögzítettem minden olyan cselekvést, amely nem volt egyértelmű ebben a kontextusban (például a mágneses *bityeket* fogta meg először, mégsem azt használta először a gemkapcsokkal kapcsolatban).

Tanulmányoztam, hogy olyan *bityeket* is használt-e a gyerek, amelyet a kísérletvezető nem mutatott be, azt, hogy pontosan hány ilyen tárgyat használt a gemkapcsokkal összefüggésben, valamint a mágneses *bityek*, és a nem mágneses *bityekek* explorációjával eltöltött időmennyiségeket (az adott időintervallum előtt, után, vagy az időintervallumon belül).

Megszámoltam, összesen hányszor próbálta a kísérleti személy leutánozni a kísérletvezető által bemutatott tevékenységet, azaz hányszor próbálta meg a *bityekek* hozzáérteni a gemkapcsokhoz (külön az adott időintervallum előtt, és intervallumon belül).

Megfigyeltem és feljegyeztem a kísérleti személy próbálkozásaival kapcsolatos kijelentéseit is. Összeadtam a verbalizálással töltött másodperceket, és eldöntöttem, hogy azok között volt-e olyan, amelyikkel a kísérleti személy azt akarta kifejezni, hogy a *bityek* nem működik, vagy olyan, amelyikkel neki nem sikerült a célt kiviteleznie.

Rögzítettem, hogy a kísérleti személy pontosan milyen módon próbálta előidézni a látott *bityek* funkcióját (a kísérletvezető által bemutatott módon, a bemutatottól eltérő módon).

Végül pedig leírtam, kérdéses lehet-e, hogy az adott résztvevőt bent tartsák az elemzésben (például előfordult, hogy a zárt ajtók között zajló kísérlet közben benyitott egy harmadik személy is a szobába).

Összegzés:

A műhelymunkai feladat elvégzése során fejlődött a megfigyelőképességem, valamint sok, nem egyértelmű helyzetben kellett eldöntenem, hogy a konkrét vizsgálatot nem ismerve, mégis milyen tevékenységeknek ítélek bizonyos cselekedeteket. Ezáltal használtam az eddig megszerzett, releváns módszertani ismereteimet. A feladat segítette, hogy fejlődjön az empirikus vizsgálódáshoz szükséges gondolkodásmódom, a videók megfigyelése révén láthattam, hogyan kell módszertanilag helyesen kivitelezni egy kísérletet.

Nem utolsó sorban megjegyezném, milyen érdekes tapasztalat volt a független kódolás során tudatosan figyelni arra, hogy ne próbáljam kikövetkeztetni a kísérlet célját.